

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/40031 en 07/40033 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 7 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatsecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 november 2007, verzonden op 9 november 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

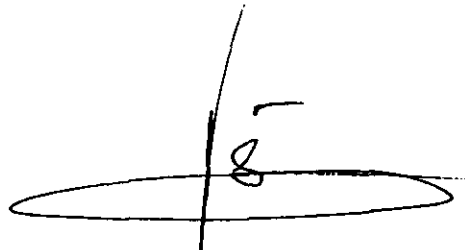
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007

309-563.

Verzonden: 12 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/40033 (voorlopige voorziening)
Awb 07/40031 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van gestelde Burundische nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. G.J. Douma, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 16 oktober 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 23 oktober 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 23 oktober 2007 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/40031. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 23 oktober 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 2 november 2007. Verzoeker en zijn gemachtigde zijn met kennisgeving niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: Awb 07/40031, Awb 07/40033

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 26 april 2004, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 23 november 2004 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, heeft bij uitspraak van 18 oktober 2005 het hiertegen gerichte beroep van 16 december 2004 ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 26 april 2004 in rechte onaantastbaar geworden. Vervolgens heeft verzoeker op 6 maart 2006 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 18 mei 2006 is afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, heeft bij uitspraak van 25 januari 2007 het hiertegen gerichte beroep van 16 juni 2006, ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen. Daarmee is de beslissing van 18 mei 2006 in rechte onaantastbaar geworden.

2.3. Verzoeker heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 16 oktober 2007 ten grondslag gelegd dat hij niet terug kan keren naar Burundi omdat hij drugsverslaafd is en drugsverslaafden in zijn land van herkomst niet worden getolereerd. Verzoeker wil in Nederland behandeld worden vanwege zijn verslaving. Verzoeker heeft aangevoerd dat hij niet in de gelegenheid is gesteld om de ambassade van Burundi in Brussel te bezoeken om zijn documenten in orde te maken. Verzoeker heeft zijn aanvraag onderbouwd met een tweetal stukken:

1. een brief van de Stichting "Humanistiek", Emmeloord van 2 augustus 2007;
2. een brief van mr. S.R. Nohar, van 15 oktober 2007.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft vooropgesteld dat de aanvraag van verzoeker in belangrijke mate is gebaseerd op feiten en omstandigheden die hij reeds aan zijn asielaanvraag van 26 april 2004 ten grondslag heeft gelegd. Daarenboven merkt verweerder op dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit nog altijd niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder verwijst hiertoe naar de uitkomst van de taalanalyse waaruit blijkt dat verzoeker eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Burundi en eenduidig wel te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Tanzania. De door verzoeker in de vorige procedure ingebrachte identiteitskaart is uit onderzoek gebleken te zijn vervalst, hetgeen in rechte is bevestigd. De aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegde brieven strekken enkel tot toelichting van het asielverzoek van verzoeker en hebben voorts geen zelfstandige betekenis.

Zaaknummers: Awb 07/40031, Awb 07/40033

blad 3

De brieven hebben met name geen betekenis voor de onderbouwing van de door verzoeker gestelde identiteit en nationaliteit. Deze brieven kunnen dan ook niet leiden tot een heroverweging van de beslissing die reeds in rechte is komen vast te staan. Voor zover de brief van de Stichting "Humanistiek" namens verzoeker een beroep beoogt te doen op "schrijnendheid" en hiermee meer of anders verzoekt dan een inwilliging binnen de kaders van artikel 29 eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000, Vw 2000, valt dit gezien de strikte scheiding tussen asiel en regulier buiten de strekking van de onderhavige aanvraag. De verklaringen van verzoeker omtrent zijn verslavingsproblematiek zijn evenmin aan te merken als nova in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht, Awb. De medische problemen waar verzoeker op doelt bieden immers geen aanknopingspunten met zijn redenen voor vertrek uit zijn land van herkomst. Overigens is niet gebleken dat verzoeker naast zijn drugsverslaving nog andere gezondheidsproblemen ondervindt. Verzoeker heeft hieromtrent evenals met betrekking tot zijn drugsverslaving geen medische verklaringen overgelegd. Voor zover verzoeker een beroep doet op artikel 3 EVRM omdat hij door zijn drugsverslaving bij terugkeer in het land van herkomst vreest in een onmenselijke situatie terecht te komen, overweegt verweerder dat deze grond niet kan worden getoetst nu de door verzoeker gestelde nationaliteit niet geloofwaardig wordt geacht.

2.5. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt middels zijn identiteitskaart. Verzoeker ziet niet in waarom verweerder geen waarde hecht aan deze identiteitskaart en wel waarde hecht aan de uitkomst van de taalanalyse. Verzoeker stelt dat verweerder het eerdere onherroepelijke besluit dient te heroverwegen nu op grond van zijn identiteitskaart eenduidig is gebleken dat hij de nationaliteit van Burundi heeft. Daarbij heeft verzoeker verweerder gewezen op zijn drugsverslaving, hetgeen in het land van herkomst een ernstig strafbaar feit betreft, waardoor verzoeker bij terugkeer een bovenmatige danwel onmenselijke bestraffing en behandeling wacht van de zijde van de autoriteiten en de burgerbevolking. Deze nieuwe omstandigheid noopt tot een nieuw besluit omtrent zijn vluchtelingenstatus. Voorts heeft verzoeker als novum naar voren gebracht dat zijn gezondheidsproblemen zodanig ernstig zijn dat hij bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling vreest vanwege het ontbreken van adequate medische behandeling. Gedwongen terugkeer zou voor verzoeker een behandeling betekenen waartegen artikel 3 EVRM bescherming biedt. Verzoeker is dan ook van mening dat de besluitvorming onvoldoende zorgvuldig heeft plaatsgevonden.

Beoordeling van het verzoek

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 18 oktober 2005 in rechte is komen vast te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat verzoeker bij uitzetting naar zijn land van herkomst geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 16 oktober 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

Zaaknummers: Awb 07/40031, Awb 07/40033

blad 4

2.7. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.8. Artikel 4:6 Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemeen rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem-regel). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen. Dit beginsel geldt ook voor de rechtspraak. Buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt dit beginsel nadere invulling in artikel 8:1 Awb in verbinding met artikel 69 Vw 2000. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen dat eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde. De rechter dient dan ook direct te treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

2.9. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.10 De voorzieningenrechter is van oordeel dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede herhaalde asielaanvraag overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor omschreven in rechtsoverweging 2.9. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Het asielaanvraagstuk dat verzoeker ten grondslag heeft gelegd aan zijn eerste asielaanvraag is door verweerder, mede op grond van de uitkomst van de taalanalyse, ongeloofwaardig geacht omdat verzoeker de door hem gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker dient derhalve, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van de herhaalde aanvraag, nieuwe feiten of veranderde omstandigheden aan te voeren die de door hem gestelde herkomst aannemelijk maken en daarmee aan het ongeloofwaardigheidsoordeel kunnen afdoen.

Zaaknummers: Awb 07/40031, Awb 07/40033

blad 5

De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat verzoeker daar ook nu niet in geslaagd is. Verzoeker heeft -ook in deze procedure- gewezen op de door hem ingebrachte identiteitskaart. De voorzieningenrechter stelt vast dat reeds bij uitspraak van 25 januari 2007 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, is overwogen en geoordeeld dat verweerder zich mocht verlaten op de uitkomst van het echtheidsonderzoek ten aanzien van voornoemd document. Daarentoe kan derhalve niet nogmaals worden geoordeeld. Verzoeker heeft voorts zijn gezondheidsproblemen aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegd en deze gerelateerd aan de situatie in Burundi, zowel in strafrechtelijk als in medisch opzicht. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de gestelde gezondheidsproblemen en de overgelegde brieven evenwel niet kunnen afdoen aan het ongeloofwaardigheidsoordeel en de conclusies die in rechte zijn komen vast te staan ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 29, eerste lid, Vw 2000. Om die reden kan niet worden gezegd dat sprake is van een novum dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling van het geschil tussen partijen rechtvaardigt. Nu verweerder, evenals uit de vorige procedures blijkt, ongeloofwaardig mocht achten dat verzoeker, zoals door hem gesteld, uit Burundi afkomstig is en de nationaliteit van dit land heeft, is de vraag of verzoeker bij terugkeer naar Burundi -in verband met zijn drugsverslaving- het risico loopt op een behandeling verboden in artikel 3 EVRM, niet aan de orde.

Verzoeker heeft overigens aangevoerd dat hij niet in de gelegenheid is gesteld om de ambassade van Burundi in Brussel te bezoeken om in documenten te kunnen voorzien. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter doet dit echter niet af aan het hiervoor overwogene. De voorzieningenrechter laat daarbij wegen dat het aan verzoeker is om alles wat van belang is voor zijn aanvraag naar voren te brengen. Niet gebleken is dat verzoeker daartoe onvoldoende gelegenheid heeft gehad.

2.11 Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoekers aanvraag afgewezen.

2.12 Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.13 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.14 Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummers: Awb 07/40031, Awb 07/40033

blad 6

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/40031, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/40033 af.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van J.A.B. Peterse-Verver als griffier op 7 november 2007.

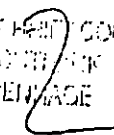
Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

09 NOV 2007

VOORAFGEHEFT CONFORM DE GRIFFIER
16113-BC
'S-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenkamer
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 NOV 2007	
NUMMER	200708050
NAME	P.W. de Graaf
BEHANDELD: DO	PAR:

Mr T. Bruinsma
 Mr R. Kakes
 Mr S.R. Nohar
 Mr A.J. de Boer
 mw. Mr E. Ebes
 Mr B. de Haan

M.M. Noorman
 NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 16 november 2007

5016-A

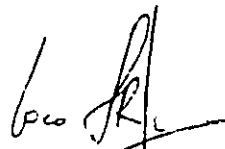
Inzake : / STAAT
 Dossiernr : 01.12.15/N
 Uw ref. : ~~01.12.15/N~~ 200708050

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 16 november 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr T. Bruinsma

Correspondentieadres: Postbus 50 3530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514-563770 Fax: 0514-566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
 Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA ADVOCATEN**HOGER BEROEP**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Burundische nationaliteit

Dossiernr: 0404-26-0142

V-nr:

Procedurenr: 07/40031

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 NOV 2007	
ZAAKNR.	200708050
AAN:	P.W. de Groot
BEHANDELD: DO:	FAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Burundische nationaliteit, thans verblijvende in de detentieboot te Dordrecht, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr T. Bruinsma die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 23 oktober 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 23 oktober 2007. Bij zijn uitspraak van 7 november 2007, verzonden op 9 november 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 7 november 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE GRONINGEN D.D. 7 NOVEMBER 2007,
VERZONDEN OP 9 NOVEMBER 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat nu verweerder ongeloofwaardig heeft mogen achten dat appellant uit Burundi afkomstig is en de nationaliteit van het land heeft, de vraag of appellant bij terugkeer naar Burundi het risico loopt op een behandeling verboden in artikel 3 EVRM, niet aan de orde is.

Als grief merkt appellant op dat hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij de nationaliteit van Burundi heeft. Weliswaar waren de resultaten van de taalanalyse in het verleden negatief voor appellant, maar nadien heeft appellant hier te lande een identiteitskaart overgelegd. Nu deze identiteitskaart van een latere datum is dan de datum van de taalanalyse, heeft appellant middels deze identiteitskaart en zijn verklaringen omtrent het land van herkomst, zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk gemaakt. De vraag of appellant bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling wacht in het land van herkomst, is derhalve wel degelijk aan de orde. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 7 november 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 16 november 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr T. Bruinsma